TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson. A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Demokraattiset keinot ja North Dakotan farmarit

Niinkuin tiedetään on porvari tulkinnut lakia tämän maan radikaalisille työläisille, esimerkiksi kommunisteille, selittämällä, että näiden radikaalisten työläisten toiminta päämääränsä toteuttamiseksi on kyllä hyväksyttävää, kunhan päämäärään pyritään "demokraatisin" keinoin — äänetyslipun avulla. North Dakotan farmarit, jotka myös kuuluvat tuottajien luokkaan, eivät olleet kommunisteja. He ovat noudattaneet porvarien lukemaa lakia ja pyrkineet toteuttamaan äänestylipun avulla ohjelmaansa. Niinkuin tiedetään ovat he onistuneetkin valtiollisen järjestönsä Nonpartisan Leaguen kautta valtaamaan valtiovallan, jonka avulla nyt koettavt toteuttaa ohjelmaansa, jossa vaaditaan sellaisten yleisten laitosten, kuten pankkien ja viljaelevaattorien valtio-omistusta. Heillä on äänestyslippuihin perustuva valtiovalta käsissään ja luulisi ohjelman toteuttamisen olevan nyt helppoa.

Mutta mitä näemmekään? Me näemme, että pieni joukkio pankkiireja on taloudellisesti voimakkaampi kuin North Dakotan valtio. Tämä pieni joukkio, joka ei tiedä mitään maanviljelyksestä, eikä vähimmässäkään määrässä ole osallinen maantuotteiden tuottamiseen, saattaa uhata koko valtiota vararikolla. Heidän on vain tarvinnut liittoutua North Dakotan valtiopankkia vastaan ja kieltää siltä luoton. Valtio luonnollisesti tarvitsisi bondilainoja suurisuuntaisen yhteiskunnallistuttamisohjelmansa toteuttamiseen, mutta suuret pankkiiliikkeet kiel täytyvät ostamasta bondeja. Valtiopankin on mahdoton rahastaa yrityksiä, koska omat varat eivät siihen riitä, eikä voida olla osallisena yleismaallisessa krediittijärjestelmässä. Asialle eivät farmarit voi mitään, enempää kuin North Dakotan valtio, sillä pankkiirit toimivat vallan laillisesti yleismaallisten pankkilakien mukaisesti. Sellaista lakia ei ole olemassa, eikä sitä suvaittaisikaan, mikä pakoittaisi jonkun henkilön tai rahalaitoksen vasten tahtoaan lainaamaan rahojaan.

Pankkiireilla on luja ote Pohjois Dakotan maanviljelijäin henkitorvesta ja saattavat Norpartisan Leaguen suurpiirteiset uudistukset varmasti ainakin tilapäiseen häviöön. Farmari on yksin avuton, mutta jos se olisi yhteistoiminnassa proletariaatin kanssa, silloin olisi sillä luja liittolainen, joka takaisi lopullisen voiton. Suuri osa farmareista ei tätä vielä käsitä, mutta joka tapauksessa North Dakotan maanviljelijät käyvät nykyään hyvää kokemuksen koulua, josta maanviljelijät tulevaisuudessa saavat ottaa opikseen. Kapitalismin diktatuuri näyttää North Dakotassa kuinka pitkälle päästään silloin kun noudatetaan sen opettamia "demokraattisia" keinoja, mutta kysymys on luottavatko maanviljelijät neuvoihin tulevaisuudessa. Ehkäpä ottavat oppia Amerikan itsenäisyysjulistuksen ensi lauseesta, niinkuin Butte Bulletin arvelee.

JÄÄMEREN MURHENÄYTELMÄN JÄLKEINEN LOKAPAISUMUS

Viimeinen herjauksen hyökyaalto, jonka lähteenä on ollut koltshakkilaisten rosvoamalla kullalla rasvatut Venäjän vastavallankumoukselliset Pariisissa, Burtsev etunenässä, ja jonka harjalla on kellunut m. m. Uusi Suomi, vanha ja koeteltu mustain ryssäin henkiystävä, on koskenut noiden kolmen ranskalaisen kommunistin hukkumistapausta Jäämerellä. Vaikka on moneen kertaan jäävväämättömästi osoitettu, että onnettomuuden uhrit olivat uhkarohkeutensa takia joutuneet myrskyn käsiin ja avuttomine pursineen kadonneet teille tietämättömille neljän heistä saattaneen suomalaisen toverien kera, joiden "tappamisesta" ei kukaan ole hoksannut mainita mitään, on taaskin laskettu liikkeelle uusi likaryöppy, kuinka muka nämä ranskalaiset kommunistit ovat joutuneet Venäjän bolshevikkien "verenhimon uhriksi". Viimeisen "seikkaperäisen" ja suomalaisissa valkokaartilaislehdissäkin kierrelleen, tätä asiaa koskevan uutisen on pannut liikkeelle, kuten sanottu, mustain ryssäin Pariisissa oleva keskus.

Asettaakseen tämän lokaa suitsuttavan lohikäärmeen silmä silmää vastaan, menivät eräät ranskalaiset toverit, kirjailija Vaillant-Couturier muiden muassa, sitten sanottujen ryssien keskusvirastoon. Pyysivät nähdäkseen sähkösanomat ja todistukset, jotka täällä asustavat maailmantaantumuksen kätyrit olivat julkisesti ilmoittaneet Jäämeren tapauksesta saaneensa.

Mutta havaittiin, että kaikki oli ollut paksuinta petosta. Tsaarillisten häväistysesikunnalla ei ollut, ei minkäänlaista sähkösanomaa asiasta, ei mitään "seikkaperäistä kuvausta" tapahtumasta. Todettiin, että heidän äänenkannattajiensa, Uuden Suomen ja muiden kapitalistilehtien murhauutiset olivat kokonaan tekaistuja, Venäjän kansalta varastetuilla varoilla palkattujen veijarien keksintöä.

Tekaistuja, kuten kaikki muutkin porvarillisten (ja sosialidemokraattisten) lehtien Neuvosto-Venäjää koskevat kauhumaalaukset.

Tälläisille edesvastuuttoman ja rikollisen roskaväen keksinnöille eivät tietoiset työläiset koskaan eikä missään mutta varsinkaan tässä tapauksessa ole panneet mitään painoa. Sillä tietoisina siitä, että heidän toverinsa sortuivat itse asiassa maailman imperialismin saarron uhreina ja surren heidän menetystään, osoittavat Ranskan työläiset paraikaa käsinkosketeltavassakin muodossa haikeuttaan tapauksen johdosta. He ovat hukkuneiden leskille ja lapsille keränneet avustusta onnistuen jo tähän mennessä, omasta huutavasta kurjuudestaan huolimatta, saamaan kokoon yli 60,000 frankia, summan karttuessa joka päivä. Tämä hellä huolenpito onnettomuuden uhrien omaisista on jo sinänsä riittävä isku päin herjaavien kapitalistisen veräjäkoirain turpaa.

Joskin ranskalaisten kanssa yhdessä hukuneet suomalaiset toverit silti ansaitsevat oman lukunsa maailman työväenluokan vapaussodan historiassa.

M. T.

KAPITALISTISEN TEOLLISUUDEN PULA

Mitä Venäjällä ajatellaan kapitalistisen teollisuuden nykyisestä pulasta, ilmenee Moskovassa ilmestyvän Pravdan seuraavasta kirjoitukseta:

Sodan ketäessä monet porvarilliset ja puoliporvarilliset taloustieteilijät näkivät kapitalistisen teollisuuden sodan jälkeisen kiertämättömän pulan. Mutta kukaan näistä ei aavistanut, että tämä pula itseasiassa päättyisi taloudelliseen romahdukseen. Kuvaavinta tässä suhteessa käyvät oppineen scheidemannilaisen Heinrich Kunowin mietiskelyt taloudellista asemaa selostavissa viikkokatsauksissaan, jolloin hän sodan kuluessa lakkaamatta vakuutteli, että sodan jälkeen väliajan kuluttua alkaa jättiläismäinen "iloinen" taloudellinen elämän vilkastuminen: suunnaton pääoman kysyntä, korkeat liikevoitot, jotka kannustavat "yritteliäisyyden henkeä", sodan iskemäin haavain kuumeinen parannus. "Rauhan aurinko" nousee heloittamaan taivaan kannelle ja sen elävöittämäin säteitten alla kaikkien maitten teollisuuden harjoittajat, kimmeltäin korkeitten liikevoittojen briljanttien sateenkaarena, oitis puhaltavat henkiin kapitalistisen elimistön kuoleutuneet osat .....

Näin puhui porvarillinen Zarathustra. Mutta kuinkas kävi? Jo runsaasti kaksi vuotta on verähtänyt sotatoimien "likvidoimisesta". Mutta missä näemme me tälläistä henkiinherättämistä. Missä ovat kapitalistisen koneiston realiset korjaukset? Missä ovat kapitalistisen teollisuuden todellinen nousu? Emme näe missään sellaista. On vain keinottelevaa humua täydellisen, jos niin voimme sanoa, tuotannollisen suurvoittoisuuden taustalla. Viimeinen radio Nauenista ja Lontoosta levittää erinomaisen mieltäkiinnittäviä "tietoja kapitalistiselta rintamalta": Saksassa täydellinen hajaannus, Englannissa 700,000 työtöntä, alkua suurille elintarvemellakoille; puolueettomassa Hollannissa ja Sveitsissä samoin ahdinkotilaa, Yhdysvalloissa, kuten "Daily Heraldin" New Yorkin kirjeenvaihtaja tiedottaa, odotetaan maaliskuuhun mennessä työttömiksi lähes kolme miljoonaa. Sanalla sanoen, pitkin ritamaa uusi aallokko pulia, tuotannon lakkauttamisia, tehdaslaitosten sulkemisia, työttömyyden kasvua. "Europa — ikäänkuin Lloyd Georgen järjestämänä itselleen ironiaksi — seisoo rikkaitten maitten lasikaapin edessä, joihin on sijoitettu maailman parhaita tavaroita, mutta ei kykene itselleen mitään ostamaan, kun taskut ovat sullotut täyteen pelkkää paperia". Mutta herra Lloyd George on unohtanut lisätä, että "rikkaatkin maat" (Amerika ja Japani) myöskin kärsivät ankaraa pulaa: "rikkaat maat" köyhtyvät siitä, etteivät voi myydä lasikaapeistaan.

Venäläinen valkokaartilainen taloustieteilijä, entinen menshevikki, prof. S. Sagorski lohduttaa itseään "Posliednija Nowostissa" tällaisilla terä-älyisillä kuvitteluilla: "Maailmantalouden tällä hetkellä kärsimä ahdinkotila eroaa tavallisista pulista parempaan päin siinä ettei tätä ole aikaansaanut tavaramarkkinain täyteliäisyys, eikä liika tuotanto, vaan kansainvälisten suhteitten väliaikainen sekasortoisuus ja järjestämättömyys".

Käsittäköön ketä haluttaa, että tämä "parempaan päin" on edullista kapitalisteille. Jo kaksi vuotta jatkuu "väliaikaista järjestämättömyyttä", eikä tunnu kevenevän vähääkään. Mutta porvarillisten taloustieteilijäin olennainen tietopuolinen perusvirhe on siinä, että he suuremmalta osaltaan näkevät pääasiallisesti järjestämättömyyden valuuttasuhteissa, eivätkä tajua ahdinkoista pulaa luokkasuhteissa kapitalistisen yhteiskunnan sisäisessä rakenteessa.

Neuvostovalta ei anna työläisilleen "tiliä käteen", vaikka sulkisikin tehtaitaan. Mutta kapitalismi heti kohta heittää ne kadulle. Täten pula, vaikka olisikin "parhainta" pulaa, välttämättömästi merkitsee työttömien armeijan suunnatonta kasvua, kapitalistisen kurin tavatonta laskeutumista, työväenluokan vallan kumouksellistuttamista taistelun kärjistymistä. Kommunistisen veljespuolueiden tehtävänä on, heti kohta suuri tehtävä — järjestää työttömien liike. Meidän tulee vieläkin kerta tehdä joillekuille ymmärrettäväksi, ettei kapitalismi elä ainoastaan pulaa, vaan loppunsa alkua.

VERSAILLESIN RAUHAN SEURAUKSET

Nyt kun Woodrow Wilson on astunut takaisin yksityisen kansalaisen asemaan, on huvittavaa luoda silmäys nykyiseen maailmantilanteeseen. Niinkuin muis tamme puhui entinen presidentti "rauhasta ilman voittoa", kansojen itsemääräämisoikeuksista ja sodasta mailmanrauhan toteuttamiseksi. Nämä olivat ne ylevät aatteet joiden puolesta Yhdysvaltain piti liittyä sotaan. Nyt on jo kaksi ja puoli vuotta kulunut sodan päättymisestä — ja minkälainen on tilanne nykyään? Dijonin yliopiston professorin Scellen mukaan on rauha nykyään toteutumisestaan kauempana kuin ennen. Hän esittää seuraavat syyt, jotka takaavat (ellei muutosta sillä välin tapahdu) imperialistien keskinäisen kilpailun jatkumisen ja tulevat sodat:

1. Aasialaisen Turkin kysymys sisältää edellytykset pikaiseen taisteluun, yksinpä ententen keskuudessa. Neljän tai viiden vallan edut törmäävät täällä yhteen.

2. Kilpailu Itämeren herruudesta on katkerampaa kuin milloinkaan ennen.

3. Saar-laakson kontrollikysymyksessä piilevät tulevan sodan idut.

4. Liekki voi leimahtaa millä hetkellä hyvänsä Ruhrin alueella.

5. Slesia muodostaa yhden polttavimman kysymyksen. Teschenin halue asettaa Puolan ja Tsekko-slovakian julmaan kilpailuun.

6. Jugo-Slavia ei voi saavuttaa yhtenäisyyttä.

7. Taantumuksellinen Unkari vain odottaa sopivaa tilaisuutta hyökätäkseen naapuriensa kimppuun.

8. Itävalta ei voi elää eristetyssä asemassa.

9. Bulgaria murjoilee ja salakavalana hautoo kostoa.

10. Sevres'in sopimukseen perustuva Suur-Kreikka on järjetön ja mahdoton käsite.

11. Rumaniaa uhkaavat naapurit sekä Transsylvanian että Bessarabian sivustoilla.

12. Englantilais-Amerikalainen kilpailu.

13. Yhdysvaltain ja Japanin välinen yliherruuskysymys Tyynellämerellä.

14. Muhamedilaisten itsenäisyyskysymys.

Tässä on Versaillesin rauhan saavutukset. Neljätoista rauhanpointia haudattiin siellä ja sijaan saatiin neljätoista sodan aihetta. Ennen uhkasi mailmanrauhaa ja imperialistista tasapainoa järkyttää yksi Balkankysymys — ja nyt hirmuisen mailmansodan jälkeen on käsillä neljätoista "balkan-kysymystä".

Tarkastakaa Toverin ilmoitusosasto.

Berkeley, Calif.

Punikkiorpojen hyväksi pidetty iltama helmik. 27 p. onnistui kohtalaihyvin, väkeä oli melkein haalin täysi ja luulen että se yleisö oli illan ohjelmaan koko lailla tyytyväinen. Ohjelmaa olikin varattu runsaasti, m. m. puheita oli kolme, kaikki ollen kokolailla asiallisia. Yleisö vaan ei tahdo oikein voida seurata niin useaa puhetta yhtenä iltana, vaikka ne olisivat hyviäkin. Runoja lausuttiin myös useampia ja laulua oli soolo, duetto ja kuorolaulua mieskuorolta sekä vasta perustetulta nuorisoliiton kuorolta. Soittoa oli seitsikolta ja harjoittelevalta soittokunnalta eli niin sanotulta "penikkabändiltä", jonka sanottiin soittaneen hyvin. Tämä ei ole kylläkään asiantuntijain arvostelu, vaan joittenkin yleisöstä. Minkä verran oli tuloja tuosta iltamasta, en vielä tiedä. Siitä myöhemmin.

Yrjö Halonen, Työmiehen vastaava toimittaja, on ollut luentokursseilla opettajana Astoriassa. Hän matkustaa tämän kautta Superioriin. Olemme onnistuneet saamaan hänet pysähtymään täällä 4 päiväksi, joksi ajaksi hänen puhetilaisuutensa aluekomitea helmik. 28 p. kokouksessaan järjesti seuraavasti: Berkeleyssä perjantaina 11 p. ja sunnuntaina 13 p. Friscon ja Berkeleyn osastojen yhteisissä alueen iltamissa, jotka pidetään Berkeleyn Toverituvalla. San Franciscossa hän puhuu lauantaina 12 p. ja maanantaina 14 p. Puhetilaisuudet alkavat kello 8. Nyt on asia siljä lailla, että ilman pienintäkään armoa kaikkien on silloin saavuttava kuulemaan mitä Yrjöllä on sanottavaa, sillä hänen entinen sekä nykyinen asemansa työväenliikkeessä edellyttää, että hän on selvillä asioista.

Iltama alueen agitatsionirahaston kartuttamiseksi t.k. 13 p. tulee onnistumaan hyvin, päättäen siitä, mitä ilmapuntari osoittaa. Ja onhan siitä huolehtimassakin kaksi alueen suurinta osastoa, Frisco ja Berkeley. Iltama alkaa kello 5, mutta ne jotka eivät ehdi alkuun, voivat tulla myöhemmin, sillä ovet on auki puoleen yöhön.

Se oli vissiinkin t. k. 20 p. kun esitetään Lauri Lembergin kirjoittama näytelmä "Täällä tulee morsian". Se on kuulemma huvinäytelmä, nimestä päättäen voi olla hauskakin. Katsokaa ilmoituksia Toverista. Seuratkaa niitä, niin tiedätte mitä milloinkin on.

Nuorisoliiton iltama t. k. 12 p. Älkää unhoittako! — E—l S—o.

Superior, Wyo.

Punaorpojen hyväksi pitivät Superion työläiset markkinailtaman helmikuun 26 p:nä. Yleisö näytti tietävän tämän avustuksen tarpeellisuuden, koska rahallinen tulos oli 208 dollaria 35 senttiä. Tätä summaa voi pitää kerrassaan suurena näin huonona aikana. Lausumme toimikunnan puolesta parhaimmat kiitokset roponsa lahjoittaneille.

Helmikuun 20 p. oli naisten iltama. Ohjelmaa ei ollut juuri sanottavasti; tanssi näytti olevan mieluista yleisölle. Tällaisiin tilaisuuksiin pitäisi saada aina jonkinlaista ohjelmaa ja puheen, jossa selitettäisiin naistenpäivän tarkotusta. Ohjelman saanti näyttää olevan vaikea tehtävä täällä. Samoin puhujaa ei ole paikkakunnallamme, jos ei vaan hommata toiselta paikkakunnalta. Muuten osastomme toiminta on vilkastumaan päin. Tammikuun 30 päivänä kun osastomme erosi Amerikan Sosialidemokratian puolueesta, niin osastoomme yhtyi heti 37 uutta jäsentä. Toivon ettei nämä jäsenet olisi olleet vaan hetkellisen innostuksen valtaamina, vaan että seisoisitte väsymättöminä luokkasotureina palkkatyöläisten riveissä, niin kauan että voimme kukistaa kapitalistisen järjestelmän ja pystyttää tilalle luokattoman työväen vallan, joka takaa meille kaikille yhtäläiset elämän mahdollisuudet, eikä niin kuin nyt että harvat saavat nauttia nykyisen yhteiskunnan hyvinvoinnista.

Tämän kuun 12 päivänä on osaston haalilla ohjelmailtama. Puhumaan tulee tov. Toivo Paavola. Toivomme runsasta osanottoa tähän tilaisuuteen, sillä onhan harvinaista että saamme tänne tulemaan puhujaa. Uskon että toveri Paavola voi antaa meille hyviä ohjeita näinä myllertyvinä aikoina, jolloin ei tahdo tulla työläisille taistelutavat selville, vaan toinen työväenryhmä taistelee toista vastaan sillä edellytyksellä, että heidän ryhmänsä omaa paremmat taistelutavat kuin toinen ryhmä.

Työolot täällä ovat huonot. Töitä tehdään 2—3 päivää viikossa. Ei kenenkään tarvitse ajatella tänne tuloaan ennenkuin kaivannot alkavat käydä paremmin.

Paikkakuntalainen.

Juanita, Wash.

Kevät tekee tuloaan, sammakot kurisevat ja pienviljelijä sonnustaa itseänsä kevättä vastaan ottamaan, mikä merkitsee hänelle työtä, huolta ja sekalaisia ajatuksia siitä miten mahdollisimman hyvän tuloksen saavuttaisi tuotteillaan, joita raskaan työn ja alkuperäisten välineiden avulla joutuu markkinoille hankkimaan.

Miten säälittävä onkaan työläisen kohtalo, olipa hän sitten maalla tai kaupungissa.

Nykyään kevät — tuo luonnon juhlallinen aamunkoitto — merkitsee vain raskaampia ponnistuksia niukan leipäpalan tähden. Mutta emmehän sitä valita, niinhän on aina ollut ja tulee edelleenkin olemaan, ellemme yhteisvoimin ryhdy oikeuksiamme valvomaan ja huojentamaan työn taakkaa, mikä on sälytetty luokkamme harteille.

Haalipuuha jätettiin vielä hautomaan. Sillä aikaa komitea hankkii tietoja tonteista, josko saadaan sellaisella hinnalla minkä me kykenemme maksamaan. Muuten tuntuu omituiselta tämä tilanne, sillä suuri haali on juuri työn alla, joka kyllä pystyisi täyttämään paikallisen tarpeen, mutta se mielipiteiden eroavaisuus ja epämukava paikka, mihin sitä rakennetaan on esteenä ettei osa väestöä voi nykyistä haalia käyttää. Ja on kai siinä muitakin tekijöitä, joiden selvittely jääköön toiseen aikaan. Kuitenkin sivumennen mainitsen, että siinä hommassa on eräs likka, jonka pyrkimykset eivät aina ole juuri oikeita eikä toivottavia, sillä häntä kannustaa persoonapyyteet, jopa siinä määrin, ettei aina harkitse tekojaan. Ympäristön kaikki asukkaat eivät enää sokeasti seuraa johtajia, joilla on hämärät tarkoitusperät.

Helmikuun 27 oli Leinoa pyydetty

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

TYÖVÄEN KANSAINVÄLISEN VÄLIAIKAISEN NEUVOSTON MANIFESTI SUUR-BRITANNIAN TYÖVÄEN UNIOILLE

HUOMAUTUS. — Työväen Punainen Kansainvälinen Taloudellisten Järjestöjen Liitto on nyt muodostumassa. Moskovassa viime kesänä perustettu valjankumouksellisten taloudellisten järjestöjen liittoa rakentava väliaikainen Kansainvälinen Neuvosto pyrkii yhdistämään siihen työväen kumoukselliset taloudelliset järjestö: kaikista maista. Perustavassa kokouksessa Moskovassa oli jo ollut edustettuna lähes 9 miljoonaa taloudellisesti järjestettyä työläistä niistä maista ja järjestöistä, jotka alla seuraavan julistuksen allekirjoittajina ovat merkityt tähdellä (*). Myöhemmin sitten on tähän taloudellisten järjestöjen uutta internationalea rakentavaan hommaan yhtyneet useiden muidenkin maiden järjestöt, niiden joukossa Amerikan ja Australian I. W. W. liittokin. Kaikkien näiden järjestöjen nimet esiintyvät tämän manifestin alla, joka on osotettu Suur-Britannian ammattijärjestöille. Kun sen alle on myös Amerikan I. W. W. liittokin kirjottanut nimensä, tietenkin vastaiseksi vain edustajansa kautta, ja kun tämä julistus sisältää paljon sellaista, joka on mielenkiintoista ja tärkeätä Amerikan taloudellisesti järjestyneille työläisille, julkaisemme sen, katsoen vielä siihen, että nyt täälläkin on muodostumassa Punaisen kansainvälisen taloudellinenkin haara-osasto.)

SUUR-BRITANNIAN JÄRJESTYNEILLE TYÖLÄISILLE.

Toverit ja veljet:

Järjestynyt työväki on johdettu harhaan ja petetty!

Kaikki hallituksen lupaukset ja sääntöperäisten työväenjohtajien lupaukset ovat nyt tulleet todistetuiksi valheellisiksi. Meille sanottiin ennen sotaa, että olosuhteet tulisivat jatkuvasti paranemaan jos vain olemme malttavaisia. Olosuhteet eivät ole parantuneet. Ne ovat kehittyneet pahemmiksi. Meille luvattiin sodan aikana uusi Englanti, joka arvossaan vastaisi joukkojen kauheita uhrauksia. Annettiin lupauksia, että ennen sota-aikaiset olosuhteet palautettaisiin, että mitään siitä, joka oli sotatoimenpiteenä otettu käytäntöön, ei tultaisi käyttämään työläisten tulevaiseksi vahingoksi. Jokainen lupaus on osottautunut suureksi valheeksi ja jokainen vakuutus yhtä arvottomaksi kuin roskapaperi. Joukkojen taistelu saattaa (elämisen ehtojen) molemmat päät yhtymään käy yhä ankarammaksi. Käy vaikeammaksi saada työtä ja helpommaksi menettää työpaikkansa. Meidän Britanniamme on yhtä sopimaton urhojen kodiksi kuin se on antamaan mitään takeita elämisen alkeellisempien ehtojenkaan saavuttamiseksi. Työttömyys nyt uhkaa nykyajan teollisuuden historiassa ennen kuulumattoman suuressa mittakaavassa kaikkia muita maita paitsi Venäjää.

Tehtaita suljetaan. Työläisille annetaan pitkiä "lepo"-aikoja. Ja työpalkkojen alentaminen kehittyy samassa tahdissa. Taantumus, nälänhätä vararikkoontuminen kehittyvät nopeasti yhtähyvin sekä 'voitollisten' että 'voitettujen' maiden vallitseviksi tunnuspiireiksi. Me olemme keskellä pulaa, joka ulottuu kauas yli minkään yksityisen maan rajojen. Se on kansainvälinen pula (kriisi) ja rappeutumiskehityksessään olevan kapitalismin kansainvälinen pula.

Yhdentekevä, käännämmekö katseemme Ranskaan vai Saksaan, Itävaltaan vaiko Amerikaan, Britanniaan siirtomaihin vai Japaniin, me näemme kaikkialla saman 'rautakoron' työssään, samat työväenluokan työttömät ja nälkäänäkevät suuret joukot. Militarismi pyssyhurttineen, asestettuine poliiseineen, 'Mustine ja Valkoisineen' (Englannin hallituksen santarmikaarti Irlannissa y. m.) vallitsee kaikkien näiden maiden hallituksia, samaan aikaan kun taloudellinen hätätila on ominaista työtätekevien joukkojen elämälle kaikkialla.

Työläiset ovat vaistomaisesti kasaantuneet työväen unioihin etsien niistä turvaa taikka taistelun välikappaletta. Mutta unioiden johtajat ovat useimmissa tapauksissa johtaneet joukot harhaan ja johtavat niitä harhaan yhtä katalasti kuin ne johtivat niitä harhaan imperialistisen sodan aikana. Silloin ne olivat demokratian valevaippaan pukeutuneen imperialismin torventoitottajia, kutsuen työläisiä taistelukentille, joille nyt on jäänyt kymmenen miljoonaa kuolleina. Nyt he kutsuvat työläisiä hallitusten ympärille 'luokkarauhan" saarnoillaan ja ovat rappeutuvan yhteiskunnallisen järjestyksen päätukivarustuksina. Sodan aikana nämä Hendersonit ja Thuomasit, nämä Clynet ja Brownliet, nämä Gompersit ja Jouhaux't avustivat lainlaadintaa, joka sitoi työväen kädet ja kahlehti unioiden koneiston valtioon, pani sotatarvetuomioistuimet voimaan ja työskenteli niiden kautta sekä teki hallitusten kanssa sopimuksia, jotka heittivät hukkaan ammattiunioiden kokonaisen vuosisadan kestäneen taistelun kautta saavuttamat voitot. He kannattivat sovintolautakuntapolitiikkaa ja auttoivat rakentamaan monimutkaista koneistoa, joka takasi (porvareille) suurimman mahdollisen viivytyksen saavuttamisen työläisten vaatimusten käsittelyssä. Sodan loputtua heistä on tullut "puolueettoman tutkimuksen" eksperttejä. Whitleyismin ja sen työläisistä ja työnantajista muodostettavien Teollisten Neuvostojen maineen saavuttaneen Kansojen Liiton toitottajia, tuon "demokratisen" valevaipan kannattajia, joka on peittona kapitalistisen hallitusten vastavallankumouksellisille toimenpiteille Venäjän työväkeä vastaan ja työväestöä vastaan muualla. Heidän johdollaan tämän maan (Britannian) ammattiuniot ovat liittoutuneet "Keltaiseen",

Ammattiunioiden Kansainväliseen liittoon,

jonka päämaja on Amsterdamissa. Tämä kansainvälinen on ammattiunioiden virkakoneiston kansainvälinen, näennäisesti perustettu estämään kansainvälistä skääppäystä ja auttamaan yhden maan työläisiä avustamaan toisen maan työläisiä. Tositeossa siitä on tullut koneisto, josta työläisjoukot tietävät sangen vähän, ammattiunioiden johtajien yhdistymä, johtajien, jotka pitävät menettelytapanaan käyttää vallankumouksellisia fraaseja värittämään toimiaan, jotka ovat luonteeltaan armeliaisuusyhdistysten toiminnan kaltaisia, ja joka koneisto on Kansain Liitossa olevan koplakunnan lisäkkeenä. Nimellisesti sen pitäisi yhdistää maailman työläiset kapitalismia vastaan Tositeollisesti se on kapitalististen valtioiden liittolainen. Nimellisesti se on kansainvälinen. Tosiasiallisesti se on vain kansallismielisten yhdistymä. Nimellisesti se kutsuu työläisiä käyttämään "kaikkia keinoja taistellakseen imperialismia ja kapitalismia vastaan". Taloudellisesti sen johtajat toteuttavat "luokkarauhan evankeliumia", joka merkitsee työväenluokan pettämistä, jonka tarkotuksena on tehdä liittoja työläisten ja työnantajien välillä, kannattaa Kansain Liittoa sekä kääntää selkänsä ja tuomita Työläisten Kansainvälinen, jona on Kommunistinen Internationale.

Punnitkaa tämä järjestö ja sen johtajat kokemusten vaa'assa. Melkein jokainen tämän "keltaisen" Amsterdamin Kansainvälisen johtaja työskenteli maansa kapitalistisen hallituksen kanssa yhteistoiminnassa imperialistisen sodan aikana. Tämä seikka yksin jo puhuu suunnattomasti jokaiselle työläiselle.

Kun Venäjän työläiset heittivät kapitalistisen hallituksen ulos ja valtasivat vallan ohjakset omiin käsiinsä, vastasivatko tämän Kansainvälisen johtajat kuten työläiset Venäjän työläisten kutsulle? Ryhtyivätkö he mobiliseeraamaan Lännen miljoonia ja yhdistämään heitä maailman vallankumousasiaan ja kansainvälisen kapitalismin hävittämiseen? He eivät sitä tehneet. Kokosivatko he joukot pelastamaan Unkarin vallankumousta? He eivät tehneet sitäkään. He ovat katselleet jokaista tilannetta kansallis-kapitalististen liberaalien (vapaamielisten) näkökannalta, eivätkä kuten kansainvälisen työväenluokan johtajien olisi niitä katseltava, joka luokka pyrkii voittoon kansainvälisen kapitalismin yli.

"Venäjä on jätettävä yksin kohtaloansa rakentamaan", sanoivat he tekopyhäin ja hiljaisten liberaalien äänellä, jotka luulivat että bolshevismi voitaisiin tappaa kaupan avulla. Kun Puola Kansain Liitossa olevain ystäväinsä tukemana teki hyökkäyksen Venäjän työläisiä vastaan, Thomasit ja Hendersonit veisasivat samaa virttä "Puolan puolueettomuudesta", jota kapitalistitkin vetivät. He jättivät sanomatta työväenluokalle, että Venäjän työläisten tappio merkitsee työläisten häviötä kaikkialla, ja että Venäjän työläisten voitto on maailman työläisten lopullisen voittokuluntaa. Näin Amsterdamin Kansainvälisen johtajat seisovat nyt työväenluokan johtajina tuomittuina. He ovat saarnanneet rauhaa siellä, missä rauhaa ei voi olla. He ovat kääntyneet kapitalistien Kansainvälisen Liiton puoleen ja häväisten hyljänneet työläisten Kansainvälisen. Sellaisesta johtajasakista on meidän käännyttävä pois.

Näistä johtopäätöksistä ei voi päästä pakoon eikä niitä voi kiertää. Maailma on nyt jakautunut kahteen suureen jättiläismäiseen joukkoon ja **meidän täytyy tehdä nyt valintamme** kummalle puolelle me kuulumme. Toisella puolella on kapitalistiluokka Kansain Liittonsa kanssa, Ylimpine Neuvoskunfineen, Toisen Kansainvälisen rippeineen, "keltaisine" Amsterdamin Kansainvälisineen. Sillä puolella ovat Legienit ja Jouhaux't, Hendersonit ja Bracet sekä Thomasit ja Gorpersit ja Barnesit, jotka saarnatessaan "luokkarauhaa" ovat kaikkien maiden työväenluokkain pettureita! Toisella puolella on Kommunistinen Kansainvälinen ja kaikki, mikä on uskollista ja rehellistä työväenluokalle. Miljoonien työläisten kannatus on sillä ja sitä johtavat toverit, jotka käsittävät sen suuremmoisen historiallisen tehtävän, joka on uskottu työväenluokalle, ja jotka uskaltavat sanoa työläisille minkä puolesta heidän on taisteltava ja jotka eivät pelkää olla heidän mukanaan taistelussa. Tälle puolelle on jokaisen sellaisen miehen ja naisen astuttava, joka inhoaa ja vihaa tekopyhyyttä ja pelkuruutta. Tälle puolelle heidän täytyy saada työläisten uniot. Ei ole olemassa vaihtoehtoa niillä työläisillä, jotka pyrkivät saamaan täydellisen voiton kapitalismin ylitse.

Me emme liittyneet unioihimme tarkotuksella pettää omaa luokkaamme, emmekä viivyttää sen taisteluja vapauden saavuttamiseksi työläisille, vaan tarkoituksella tulla niin voimakkaaksi, että voimme marssia eteenpäin kaikkia viholliisiamme vastaan. Me olemme kasvaneet voimakkaaksi. Miljoonat unioihin yhteen liittyneinä ovat mahtava voima. Sellainen mahtava voima käsissämme emme voi pitemmälle enään pysyä tyyneinä ja tyytyväisinä jokapäiväiseen pikkuasiain toivottomaan jauhamiseen, loppumattomiin viivyttelyihin, esityksiin ja ehdotuksiin, jotka ovat toivottomasti kykenemättömät ratkaisemaan meidän vaikeuksiamme, johtoon, joka on ollut ja on jatkuvaa meidän kapitalistiluokalle pettämistä. Meidän on lakastava syrjään taantumukselliset johtajat. Meidän on luotava välineet välitöntä heti - tapahtuvaa toiminnan varten ja rakennettava työväen unioiden kansainvälinen järjestö, joka tulee liittymään Kommunistisen Internationalen kanssa ja ilmaiseman työväenluokan kansainvälisen solidarisuuden teoissa, jotka ovat sen tehtävän arvon tasalla, jota historia nyt kutsuu meitä suorittamaan. Tämän Internationalen täytyy olla suurten **joukkojen Internationale** eikä pelkkä ammattiunioiden virkaryssäin kansainvälinen.

(Jatk.)